

قرآن، بهترین نسخه شفا بخش

نقی رحمانی

پیامبر اکرم(ص)، این بنده حقیقی خدا می‌فرماید: ای بندگان خدا!! شما به بیمارانی می‌مانید که طبیب و دکتر آنها «الله»، آن مالک و مدبر هستی است. پس بدانید صلاح بیماران در آن دارویی است که طبیب می‌داند و تشخیص می‌دهد و نسخه می‌پیچد، نه آنچه بیمار اشتها دارد و باب طبعش است و به طبیب پیشنهاد می‌دهد. پس تسلیم فرمان خدا باشید تا درمان شوید و نجات یابید و به نوایی برسید.

ما باید با نسخه شفابخش دکتر (یعنی خدایی که منبع همه مهربانی‌هاست) خودمان را درمان کنیم. خدا با انتخاب بهترین بندگان، واسطه هدایت من و تو را با دستورالعمل‌های جامع خود در «کتاب آسمانی» فراهم نموده است. آن واسطه‌های هدایت، رسولان اویند. پیک و پیام‌آور اویند. او به وسیله حضرت محمد(ص) آخرین فرستاده خود، همراه با نسخه‌ای شفابخش یعنی قرآن کریم تا قیامت راه بندگان را روشن ساخته است.

قرآنی که برای هدایت انسان چیزی کم نگذاشته است. قرآن پر است از تذکرها و تلنگرها. آیات آن تازیه‌های بیداری بر پیکرهای خفته و داستان‌های سراسر عبرت از اقوام گذشته است. بشارت‌های بهشتی‌اش امیدبخش و حرکت آفرین و هشدارهایش بر عذاب‌های جهنمی تامل برانگیز و بیدارساز است که دل آدمی را می‌لرزاند. احکامش تنظیم‌گر روابط انسان و صفابخش جان‌هاست. قرآن از دردهای ما سخن می‌گوید و خودش راه علاج آن را به ما نشان می‌دهد.

همه این‌ها را رسول اعظم(ص) با مهربانی برای ما بیان کرده است. و برای آگاهی و بیداری ما چنان دل می‌سوزاند که حاضر بود جان خودش را فدا کند... لذا خداوند به ایشان می‌فرماید: ای پیامبر ما!! گویا تو خودت را می‌خواهی به هلاکت بیندازی، به خاطر اینکه ایشان ایمان نمی‌آورند.

این تکریم و احترام خداوند مهربان به ما انسانهاست که بهترین بندگان را پی در پی به سوی ما فرستاده تا ما هدایت شویم. او می‌خواهد تا ما با انتخاب خود و با احساس نیاز به او، به طرفش حرکت کنیم. او می‌خواهد ما پوچی و توخالی بودن هر تکیه‌گاهی را درک کنیم و باورمان شود که تنها خداوند است که می‌توان به او تکیه کرد....